

Isten akaratát elfogadva a Magyar Pálos Rend, a kóspallagi Római Katolikus Plébánia
és a rokonok tudatják, hogy

Temesvári Károly Benedek atya

2021. március 9-én, életének 77. évében szentségekkel megerősítve, türelemmel viselt betegség után
csendesen az égi hazába költözött.

Benedek atya 1944. október 29-én született Nagykanizsán. 1950-ben a családdal Komlóra költöztek; itt végezte általános iskoláját, ahol már ötödikes korában megérintette a papi hivatás gondolata. 1958-tól pécsi lakos lett, ahol a Pollack Mihály Építőipari Technikumban érettségizett 1963-ban. A Pécssett illegalitásban élő pálos szerzetesekkel való kapcsolata alapján az érlelődő papi hivatása pálos szerzetespapi hivatássá formálódott, így még ugyanebben az évben jelentkezett az akkor titokban működő Pálos Rendbe, és megkezdte a noviciátust, ahol a Benedek rendi nevet kapta. 1964-ben tette le első fogadalmát, majd 1967-ben az örökfogadalmát. 1964-ben a Csanádi Egyházmegyébe jelentkezett kispapnak; teológiai tanulmányait a Szegedi Hittudományi Főiskolán végezte. Szegeden szentelték pappá 1969-ben. Először Röszkén, majd Derecskén működött káplánként. 1971-től 1979-ig Klárafalván és filiájában Ferencszálláson, majd 1980 és 1988 között Földeákon, ezt követően 1989-ig Apátfalván volt plébános. Ezekben az évtizedekben aktívan részt vett a titokban megtartott pálos találkozókban, az úgynevezett Fehér Napokon. A rendszerváltás időszakában, a Pálos Rend újraindulásakor, 1989-től pálos szerzetesként előbb a pécsi kertvárosi templomban szolgált káplánként, majd 1991 és 2003 között a petőfiszállás-pálosszentkúti kolostor házfőnöke és a helyi plébánia vezetője volt. 2003-ban a budapesti Gellért-hegyi pálos kolostorba, majd egészségi állapotára tekintettel néhány hónappal később a márianosztrai kolostorba került. 2004-ben kóspallagi plébánosnak nevezték ki, ahonnan hosszabb ideig ellátta az ipolydamásdi, a verőcei, a magyarkúti, és a szokolyai hívek lelki gondozását is. 2021. februárjában megkapta a Hit Pajzsa-díjat, mint olyan egyházi személy, aki a kommunista diktatúra évtizedeiben hű maradt hitéhez, magyarságához. Minden szolgálati helyén építkezett, híven építőipari végzettségéhez és papi hivatásához: templomokat, plébániákat újíttott fel és folyamatosan buzgón munkálkodott a rábízott hívek lelki épülésén is. Pálos szerzetespapi életét a még újoncként magáévá tett „töltekezés és kirepülés” gondolata határozta meg mindvégig: töltekezés az Istennel való élő kapcsolatból szerzetesként, és kirepülés ennek továbbadásával lelkipásztorként, mindenkinek a papjaként.

Benedek atya temetéséről később intézkednek.

*„Bizony, bizony mondom nektek:
Ha a búzaszem nem esik a földbe
és el nem hal, egyedül marad;
de ha elhal, sok termést hoz.”*

(Jn, 12,24)

*(Temesvári Károly Benedek
pálos szerzetes papi jelmondata)*